

Sygn. akt VII U 1419/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Jarosław Matuszczak

Protokolant: referent stażysta Magdalena Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 10 lipca 2015 r. nr (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. K. prawo do emerytury od dnia 01 czerwca 2015 r.,

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie.

Sygn. akt VII U 1419/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu R. K. prawa do emerytury w szczególnych warunkach z uwagi na niespełnienie przesłanek warunkujących nabycia przedmiotowego świadczenia, tj. nielegitymowanie się przez wnioskodawcę 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach pozwany organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu od 31 lipca 1972 r. do 18 października 1973 r., oraz od 11 marca 1975 r. do 31 grudnia 1998 r. z tytułu zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w G..

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony, który wyjaśnił, że w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) świadczył pracę w zależności od potrzeb w charakterze montera instalacji sanitarnych lub spawacza elektrycznego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji.

Jak wyjaśnił Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresie od 31 lipca 1972 r. do 18 października 1973 r. wnioskodawca pracował jako pomocnik operatora instalacji sanitarnych – co wyklucza możliwość świadczenia pracy stale oraz

w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto pozwany organ rentowy podkreślił, z przedstawionych przez skarżącego świadectw pracy wynika, że w okresie od 11 marca 1975 r. do 31 grudnia 1998 r. wnioskodawca świadczył prace jako monter urządzeń i instalacji wodociągowej oraz monter instalacji – spawacz gazowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. K., urodzony w dniu (...), w dniu 30 czerwca 2015 r. złożył w organie rentowym wniosek o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołujący się wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na Otwartym Funduszu Emerytalnym na dochody budżetu państwa, a w dniu 26 października 2014 r. ukończył 60 rok życia.

W toku postępowania przed organem rentowym na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił 25 lat, 10 miesięcy i 29 dni okresów składowych i nieskładkowych.

Wnioskodawca nie wykazał legitymowania się żadnym stażem pracy w szczególnych warunkach.

W związku z powyższym, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 10 lipca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu R. K. prawa do emerytury w szczególnych warunkach z uwagi na niespełnienie przesłanek warunkujących nabycia przedmiotowego świadczenia tj. nielegitymowanie się przez wnioskodawcę 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Okoliczności bezsporne, nadto: akta rentowe: wniosek ubezpieczonego o emeryturę- k. 1-8, decyzja pozwanego z dnia 10 lipca 2015 r. – k. 20.

W okresie od 01 września 1971 do 18 października 1973 oraz od 11 marca 1975 r. do 19 września 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w G. (wcześniej Przedsiębiorstwie (...) w G.) zajmując następujące stanowiska: pomocnika montera, montera urządzeń i instalacji wodociągowej oraz montera instalacji – spawacza gazowego.

W początkowym okresie zatrudnienia i faktycznego wykonywania pracy, tj. od 01 września 1971 r. do 17 lipca 1973 r. odwołujący się świadczył prace w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze pomocnika montera instalacji sanitarnych.

Odwołujący się został wówczas przydzielony do brygady monterów, pod nadzorem których wykonywał przypisane mu obowiązki. Ubezpieczony uczył się świadczenia pracy w charakterze montera - zajmował się układaniem rurociągów w głębokich wykopach. Skarżący wykonywał identyczne zadania jak te, które świadczyli wykwalifikowani monterzy, z tym zastrzeżeniem, że monterzy, w szczególności brygadziści, kontrolowali efekt wykonywanej przez niego pracy jak również sposób jej świadczenia. Nie istniały takie prace i zadania, które wykonywali wykwalifikowani monterzy, a które nie byłyby wykonywane przez ubezpieczonego.

Odwołujący się pracował przez 8 godzin od poniedziałku do piątku. W soboty świadczył prace w wymiarze 6 godzin. Świadczył ją zatem w obowiązującym wówczas pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 18 lipca 1973 r. ubezpieczony został pozbawiony wolności.

Z dniem 11 marca 1975 r. odwołujący się zawarł z przedsiębiorstwem umowę o pracę na podstawie której został zatrudniony na stanowisku montera urządzeń i instalacji wodociągowych. Ubezpieczony świadczył wówczas pracę na Wydziale Robót Inżynierskich.

We wskazanym powyżej okresie odwołujący się świadczył pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wykonując obowiązki montera skarżący zajmował się układaniem instalacji, wodociągów, wykonywaniem wykopów, instalacji kanalizacyjnych oraz kanalizacyjno – deszczowych, studzienek, oraz uzbrojenia terenu. Wykopy w których kładziono instalacje miały głębokość co najmniej 1,2 m, z uwagi na normy przemarzania gruntów dla P..

Odwołujący się wykonywał także prace remontowe związane z hydrauliką na terenach stoczniowych.

W okresie od 11 marca 1975 r. do 16 września 1985 r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako monter urządzeń i instalacji wspomnianych powyżej.

Następnie R. K. został skierowany przez zakład pracy na kurs spawania gazowego. Wnioskodawca zobowiązał się świadczyć prace we w/w przedsiębiorstwie przez okres 3 lat po ukończeniu przywołanego kursu.

Skarżący zdobył uprawnienia legitymujące go do spawania tlenowo – acetylenowego.

W związku z powyższym w okresie od 01 lipca 1986 r. do końca zatrudnienia we wskazanym powyżej zakładzie pracy, po zdanim egzaminie spawacza wnioskodawca w zależności od potrzeb łączył prace w charakterze montera instalacji z pracą spawacza gazowego.

Z uwagi na uzyskanie nowych uprawnień, oprócz prac sanitarnych ubezpieczony zajmował się także wykonywaniem kotłowni, węzłów ciepłowniczych, kanałów przesyłowych, instalacji przesyłowych gazowych technicznych oraz innego typu zadań, które przedsiębiorstwo zleciło brygadzie. Skarżący trudnił się nadto demontażem starych węzłów, wymianą węzłów na nowe.

R. K. był kierowany przez zatrudniające go przedsiębiorstwo do prac polegających na kładzeniu instalacji sanitarnych w głębokich wykopach. Wykonując przywołane powyżej niejednokrotnie skarżący spawał elementy kładzionych instalacji. Ponadto ubezpieczony trudnił się również wykonywaniem prac spawalniczych na powierzchni.

Pracodawca wystawił skarżącemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych obejmujący okres zatrudnienia we wskazanym powyżej przedsiębiorstwie. W przywołanym powyżej dokumencie wskazano, że w okresie od 31 lipca 1972 r. do 18 października 1973 r. oraz od 11 marca 1975 r. do 31 maja 1989 r. odwołujący się stale oraz w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył prace określoną pod poz. 1 działu IV wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8 poz. 43), a w okresie od 01 czerwca 1989 r. do 19 września 1991 r. pracę określoną pod poz. 1 działu IV wykazu A oraz pod poz. nr 12 działu XIV wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. (Dz. U. nr 8 poz. 43).

Wystawiając przedmiotowy dokument pracodawcy błędnie wskazał datę urodzenia ubezpieczonego.

Dowód:

- **akta rentowe: świadectwo pracy – k. 3, świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych – k. 14,**
- **akta sprawy: odpisy dokumentów z akt osobowych skarżącego (umowy o pracę, podania, wnioski, karta obiegowa) – k. 16-21, świadectwo pracy – k. 22, zeznania ubezpieczonego – k. 33-34.**

Sąd zważył co następuje:

I. Ocena dowodów:

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych oraz w aktach sprawy, uznając ją za wiarygodny dowód w sprawie.

Wprawdzie, jak słusznie zauważył organ rentowy w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach błędnie wskazano datę urodzenia skarżącego- jednakże mając na uwadze to, że w toku postępowania sądowego wnioskodawca przedłożył szereg dokumentacji z akt osobowych (w tym świadectwo pracy) – które potwierdza zarówno fakt jak i okres zatrudnienia odwołującego się w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. Sąd nie miał najmniejszych wątpliwości, że przedłożone do akta rentowych świadectwo dotyczy ubezpieczonego.

Ponadto fakt błędnego wskazania daty w żaden sposób nie neguje oraz nie podważa prawdziwości innych danych zawartych we wskazanym powyżej dokumencie.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się także na poświadczonych za zgodność z oryginałem dokumentach z akt osobowych, jaka ubezpieczony przedłożył do akt sprawy, która prawdziwość oraz autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd również co do zasady nie znalazł podstaw by podważyć jej wiarygodność z urzędu. Jedyna mogąca mieć znaczenie dla sprawy pozorna rozbieżność dotyczyła momentu zakończenia pracy przez ubezpieczonego w 1973 r. w celu odbycia kary. Otóż w umowie o pracę z dnia 31.07.1972 r. poczyniono adnotację o zwolnieniu w dniu 18.07.1973 r. do zakładu karnego i ustaleniu tego faktu na podstawie list płac (k.16 akt sprawy), gdy tymczasem w świadectwie pracy jako datę zwolnienia z pracy wskazano 18.10.1973 r. (k.3 akt rentowych – przy wniosku o emeryturę). Ponieważ jednak w świadectwie pracy wskazano, że umowa o pracę wygasła na podstawie art. 66§1 k.p. (umowa o pracę wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności pracownika w pracy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że pracodawca rozwiązał wcześniej bez wypowiedzenia umowę o pracę z winy pracownika), logicznym było, że ubezpieczony zaprzestał faktycznie świadczyć pracę po dniu 17.07.1973 r. a po trzech miesiącach umowa wygasła.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się ponadto na zeznaniach samego odwołującego się, który precyzyjnie wyjaśnił na czym polegała istota świadczonej przez niego pracy na poszczególnych etapach zatrudnienia. Zeznania skarżącego było spójne, spontaniczne oraz przekonywujące, nadto korespondowały z treścią dokumentów znajdującej się w aktach sprawy- z uwagi na powyższe w całej rozciągłości zasługiwały na walor wiarygodności.

II. Prawna podstawa rozstrzygnięcia:

Odwołanie ubezpieczonego jako zasadne zasługuje na uwzględnienie

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2015, 748 j. t.) zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki na dzień 01 stycznia 1999 r. :

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Należy także zaznaczyć, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia w dziale V (W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) pod poz. 1 wskazano roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach, z kolei w dziale XIV. (Prace różne) pod poz. 12. wskazano prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Ponadto w przepisach branżowych tj. w Zarządzeniu nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego, w wykazie A w dziale V. (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) pod poz. 1 (roboty wodno-kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach) wymieniono następujące stanowiska:

- 1) izolowacz rurociągów
- 2) monter aparatury i układów hydraulicznych
- 3) monter instalacji i urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych
- 4) monter – instalator rurociągów
- 5) monter rurociągów energetycznych i technologicznych
- 6) monter wodno-kanalizacyjny
- 7) monter zewnętrzny sieci kanalizacyjnej

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie w postępowaniu przed sądem, okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała

Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze przekraczającym 25 lat, przekazał środki zgromadzone na Otwartym Funduszy Emerytalnym na dochody budżetu państwa, a w dniu 15 lutego 2015 r. ukończył wymagany prawem wiek 60 lat. Nie udokumentował natomiast na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzi do uznania, że skarżący spełnił również i tę ostatnią przesłankę.

Analiza zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego umożliwia zakwalifikowanie pracy świadczonej przez ubezpieczonego w okresie od 01 września 1971 do 18 października 1973 oraz od 11 marca 1995 r. do 19 września 1991 r. w trakcie zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. i jego poprzedniku prawnym jako tej wykonywanej w szczególnych warunkach

Wprawdzie w początkowym okresie zatrudnienia – tj. w okresie od 01 września 1971 r. do 18 października 1973 r. ubezpieczony wykonywał przypisane mu zadania zajmując stanowisko pomocnika monter instalacji, to z uwagi na rodzaj wykonywanych zadań oraz czas świadczenia pracy również przywołany powinien okres winien zostać zaliczony jako ten kwalifikujący do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Jak wyjaśnił sam wnioskodawca jedyna odmiennosc odróżniająca pracę pomocnika od pracy monter polegała na tym, że brygadzysta nadzorował sposób wykonywania pracy przez pomocnika, pokazywał mu w jaki sposób należy wykonać poszczególne zadania. Tym samym należy uznać, że pomimo sprawowanego nad skarżącym nadzoru, w przywołanym powyżej okresie ubezpieczony wykonywał analogiczne zadania i co najważniejsze, w identycznych warunkach jak wykwalifikowani monterzy.

Istotne znaczenie ma przy tym fakt, że wnioskodawca świadcząc prace w charakterze pomocnika monter miał już ukończony 16 rok życia a po dniu 16.06.1972 r. nie łączył pracy zawodowej z nauką w szkole (zob. kwestionariusz k. 2 akt rentowych), przy czym nie ma żadnych przesłanek do przyjęcia, że nauka do tej daty kolidowała z godzinami pracy. Zgodnie natomiast z obowiązującym wówczas art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U. Nr 45, poz. 226), młodocianych w wieku powyżej lat 16 obowiązuje normalny czas pracy stosowany w zakładzie pracy.

W związku z powyższym nie istniały żadne przeszkody natury faktycznej czy prawnej, by skarżący mógł realizować powierzone mu obowiązki w pełnym wymiarze czasu pracy – co odwołujący się w świetle jego zeznań czynił.

Tym samym wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego dostarczył uzasadnionych podstaw do uznania, że w okresie od 01 września 1971 r. do 18 października 1973 r. odwołujący się świadczył prace określoną pod poz. 1 działu V wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanego powyżej Rozporządzenia jak również pod poz. 1 działu V wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanych powyżej przepisów branżowych.

Także na kolejnym etapie zatrudnienia tj. w okresie od 11 marca 1975 r. do 16 września 1985 r. w trakcie którego odwołujący się zajmował stanowisko monter urządzeń i instalacji- ubezpieczony stale oraz w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył prace w szczególnych warunkach – tj. wykonywał prace określona pod poz. 1 działu V wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanego powyżej Rozporządzenia jak również pod poz. 1 działu V wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanych powyżej przepisów branżowych.

Jak wynika z logicznych zeznań wnioskodawcy do jego zadań należało wówczas układanie instalacji, wodociągów, wykonywanie wykopów, instalacji kanalizacyjnych oraz kanalizacyjno – deszczowych, studzienek, uzbrojenia terenu. Wykopy w których kładziono instalacje miały głębokość co najmniej 1,2 m z uwagi na normy przemierzania ziemi – co przemawia za uznaniem, że praca świadczona przez skarżącego była wykonywana w głębokich wykopach.

Odnosząc się do kolejnego okresu zatrudnienia odwołującego się tj. okresu od 01 lipca 1986 r. do 19 września 1991 r. należy wyjaśnić, że sam fakt zajmowania przez skarżącego stanowisko dwurodzajowego (spawacza gazowego – monter urządzeń oraz instalacji) nie neguje możliwości zakwalifikowania tego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych.

W toku postępowania ubezpieczony wyjaśnił bowiem, że świadcząc pracę na wskazanym powyżej stanowisku w zależności od potrzeb zakładu był kierowany do analogicznej jak uprzednio pracy – polegającej na montowaniu urządzeń oraz instalacji w wykopach w tym do spawania określonych jej elementów. W trakcie wykonywania w/w prac odwołujący się posiadając ku temu niezbędne uprawnienia niejednokrotnie spawał poszczególne elementy kładzionej instalacji. Ponadto wnioskodawca wykonywał prace spawalnicze także na powierzchni.

Mając na uwadze powyższe jak również fakt że każda ze wskazanych powyżej prac z osobna jest uznawana za pracę świadczoną w szczególnych warunkach - łączne ich wykonywanie również uprawnia do zaliczenia spornego okresu do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Powyższe sprawia, że ubezpieczony legitymuje się ponad 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Tym samym spełnił ostatnią przesłankę niezbędną do nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i na podstawie przywołanego art. 184 ustawy emerytalnej zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 01 czerwca 2015 r. (tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym odwołujący się złożył wniosek o dochodzone świadczenie).

Ponadto działając na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd wnioskując a contrario, nie stwierdził odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze fakt, że dopiero wynik przeprowadzonego postępowania sądowego (złożone dokumenty, zeznania ubezpieczonego) pozwolił na poczynienie wiążących ustaleń w przedmiocie charakteru pracy jaką wnioskodawca wykonywał w trakcie zakwestionowanego przez organ rentowy okresu zatrudnienia.